

don Damir Stojić
PROPOVIJEDI
godina B

© 2021 by SALESIANA d. o. o.
Omiška 8, Zagreb
salesiana@salesiana.hr
www.salesiana.hr

Za nakladnika: Mihovil Kurkut
Urednica: Nada Babić

Redaktorica: Zrinka Jelaska
Lektorica: Nives Klaić
Naslovnica: Hrvoje Orlović
Prijelom: Salesiana d. o. o.
Tisak: Denona d. o. o., Zagreb

ISBN 978-953-205-213-8

don Damir Stojić

Propovijedi

godina B

Salesiana

Zagreb, 2021.

DOŠAŠĆE

■ Prva nedjelja došašća

Gospodine, ti si naš otac: mi smo glina, a ti naš lončar. Iz 63,16b-17.19b; 64, 2b-7
Vjeran je Bog koji vas pozva u zajedništvo Sina svojega Isusa. 1 Kor 1, 3-9
Što vama kažem, svima kažem: Bdižite! Mk 13, 24-37

Braćo i sestre, tema je današnje nedjelje vrlo jasna. Isus četiri puta ponavlja istu riječ – bdižite. Evanđelje počinje riječju pazite, a završava riječju bdižite. Stoga se pitajmo zašto bismo trebali paziti i zašto bismo trebali bdjeti?

Čini mi se kako mnogi vjernici nisu spremni iščekivati Božić, nisu spremni za došašće. Prema Božiću se isključivo odnosimo kao prema događaju koji se zbio prije dvije tisuće godina, kojega se prisjećamo i obilježavamo ga. No Božić je i otajstvo u kojemu se Krist svake godine ponovno rađa. Ako toga nismo svjesni, onda i ne znamo kako iščekivati Božić, nego u došašću samo čekamo da dođe 25. prosinca kako bismo proslavili ono što je nekoć dogodilo, dakle jedan prošli događaj. Mnogi kršćani tako pristupaju vjerničkomu životu, no to nije dovoljno. To nije potpun doživljaj ni došašća ni Božića.

Zamisli da, vozeći auto, cijelo vrijeme gledaš u zrcalo koje ti pokazuje što se nalazi iza vozila. To je dobro jer trebamo usmjeriti jedno oko na to zrcalo kako bismo pratili zbivanja iza nas. Međutim, bit ćemo u opasnosti ako gledamo samo u to zrcalo iza sebe, ne gledajući i prema naprijed. Mnogi kršćani dožive sudar jer gledaju samo unatrag, misle kako je kršćanstvo nešto što se dogodilo samo u prošlosti. Osim spomena na Kristovo rođenje u vrijeme došašća trebamo gledati i u budućnost, na ponovno uprisutnjenje Isusovo. Trebamo promišljati i o otajstvu Kristova rođenja, i o Kristovu drugomu dolasku. Umijeće je kršćanskoga života istovremeno gledati prošlost u koju vjerujemo i budućnost kojoj se nadamo.

Zato je korisno znati značenjski bogatu grčku riječ *parousia*, tj. *pojavak* u hrvatskomu prijevodu, koja se u Novomu zavjetu rabi dvadeset i četiri puta,. Ona može značiti i prisutnost, i dolazak. K tomu ima i bračnu konotaciju. Naime, među židovskim

je svadbenim običajima i zaručnikov polazak po mladu, kao što je to i u hrvatskomu narodu. Mladoženja ide po mladenku u povorci sa svojim svatovima i gostima, pješice, na konjima ili u kolima. Kada povorka stigne do mladenkina doma, netko će od mladenkinih – koji su pozorno promatrali ili osluškivali kada će povorka doći – reći: »Evo ih, došli su«, iako je mladoženja u posljednjim kolima. Povorka jest došla, ali mladoženja još mora stići. Dakle, u jednomu je smislu već stigao, a u drugomu nije. To je budno iščekivanje.

Međutim, mi nismo osvijestili da nam je potreban Spasitelj, zato ga i ne iščekujemo. Nismo ni svjesni da smo u potrebi za Spasiteljem i Otkupiteljem pa nas poruka: »Bdijte i pazite!« ne zahvaća toliko duboko.

Kad bi fratar dolazio k nama dok sam bio mali, mama bi nam uzbuđeno rekla: »Danas dolazi svećenik!« Ja tada nisam pojma imao što je svećenik pa bih u sebi rekao: »Baš me briga za njega!« No poslije, kada sam se obratio i dublje upoznao Boga, radosno sam očekivao svećenika jer je on meni nešto značio. Koliko nas kršćana danas kaže: »Baš me briga!« Ne vidimo dublje značenje pripreve za Isusov dolazak. Toliko smo ukorijenjeni u sadašnjost da nismo ni svjesni koliko nam je potreban Spasitelj pa ga zato i ne prihvaćamo.

Braćo i sestre, zašto nam je potreban Spasitelj? Jeste li primijetili kako vam se katkada teško odvojiti od grijeha? Jeste možda primijetili da grijешite iako ne želite grijешiti? I istoga časa kada sagriješite, čudite se sami sebi kako ste to mogli učiniti. Zašto? Zato što su nam srca tvrda i ne prihvaćamo Spasitelja, nego se sami pokušavamo izvući i spasiti. Kada grijешim, i ja sam, često znam da nije dobro to što činim, ali ipak to činim. A kada sagriješim, postanem svjestan da sam jadan, da sam bijedan i da ne mogu spriječiti upadanje u taj grijeh. Onda se duboko kajem i kažem da ne ću više nikada. Ali opet to učinim!

Ako te ove moje riječi dotiču, ako se i tebi to događa u bilo kojemu području tvojega života, tebi je potreban Spasitelj. Znaš i vidiš da ne možeš sam izbjeći grijeh. Toliko je toga u našem srcu zbog čega se pitamo otkuda ovo, sami se sebi gadimo. Na

žalost, mnogi će danas, u 21. stoljeću, opravdavati svoj grijeh. Reći će: »Ovo nije grijeh« jer duboko u srcu znaju da oni to ne mogu spriječiti. Da, ne mogu se svojim silama promijeniti i spriječiti grijeh. Potreban im je Spasitelj.

Ako ste ikada razgovarali s ovisnikom, bilo od droge, kokce, interneta, bilo od pornografije, od seksualnih zastranjenja itd., shvatit ćete kako ili nije svjestan da je u problemu ili je toga svjestan, ali misli da ima sve pod kontrolom. Tko je upoznao više ovisnika, zna da im je svima nešto zajedničko, svaki od njih isto govori. Prvo, odbijaju priznati da imaju problem, opravdavaju ga, racionaliziraju, pa na kraju kažu otprilike ovako: »Ovo je 21. stoljeće, Crkva je zaostala.« Ali, duboko u sebi svatko od njih zna da sam ne može reći *ne* vlastitoj ovisnosti. A kada on ne može reći *ne*, i njegov *da* ništa ne znači. Drugo, ako i priznaju da s njihovim ponašanjem nije sve u redu, varaju sebe i druge da sve drže pod kontrolom i misle da će s tim prestati kada god im padne na pamet. Znam to jer sam i sâm tako govorio. Ali u dubini svojega bića svi znamo da postoji neka mračna sila protiv koje mi ne možemo.

Braćo i sestre, postoji nešto što je jače od nas i zato nam je potreban Spasitelj. Da nas spasi od onoga protiv čega mi ne možemo sami. Ako te muči neki grijeh, primjerice zavist – stalno gledaš drugoga i možda ga prezireš radi dobra što ga ima – znaj da postoji netko tko te može izbaviti iz toga, to je Spasitelj, Isus Krist. Jedan je teolog rekao: »Zavist je grijeh koji se najviše događa, a najmanje se ispovijeda.« Možda te muči blud jer pretvaraš drugu osobu u predmet svojih uživancija i ne možeš si pomoći. Možda si ogrezao u pornografiji koja se pretače u masturbaciju, ili bilo koju drugu seksualnu izopačenost pa to tajiš, zapravo se stidiš pred drugima, ali i opravdavaš i ne želiš priznati ni sam sebi. Postoji snaga koja te može osloboditi. Ona je osoba, Isus Krist. Možda te muči lijenost, možda pohlepa, možda srditost. Možda duboko u srcu osjećaš tjeskobu ili mržnju prema nekome zbog neke nepravde i znaš da to nije dobro, ali ne možeš mu oprostiti. Treba nam Spasitelj i Otkupitelj. Treba nam Isus Krist.

Braćo i sestre, zato smo odvojili četiri tjedna u crkvenoj godini, to je došašće: kako bismo najprije priznali da smo zaraženi

griehom, koji god on bio: zavist, bludnost, oholost, škrtost, neumjerenost u piću itd., pa da kažemo sebi: »Ja ovo ne želim«. Drugi je korak možda još i teži: svijest o tome da mi to ne možemo sam riješiti. Ne mogu se sâm osloboditi, ne mogu se sam sebe osloboditi ove zaraze. Treba mi Spasitelj. Vrijeme došašća, ova četiri tjedna, vrijeme je kada priznajemo da imamo problem i priznajemo da ga sami ne možemo riješiti. Tako dolazimo do budnoga čekanja Spasitelja, do današnjega evanđelja, gdje Isus nekoliko puta ponavlja: »Pazite!«, »Bdijte!«.

To je aktivno, budno čekanje. Kada student zna da za tri tjedna ima kolokvij ili ispit, cijelo će svoje vrijeme do tada posvetiti tomu. Zato će unutar ta tri tjedna više učiti, ranije se buditi, ići na vrijeme spavati, i tomu slično, jer čeka nešto. To je budno čekanje. Unutar ova četiri tjedna Crkva predlaže svojoj djeci, svojim vjericima, dobru ispovijed, a onda i molitvu. Reci Isusu: »Isuse, evo me, ne mogu, ne mogu sâm, slab sam.«

Drugi je najveći lik došašća Blažena Djevica Marija. Ona je sve prebirala u srcu, zato svaki dan iščekujte s Marijom, moleći svetu kronicu. A vrhunac je svega sveta misa. Zato imamo i zornice, kao vanjski znak iščekivanja, da smo budni, da smo spremni. Zašto ne bismo mogli svakoga dana u došašću doći na svetu misu kao način i znak da idemo u susret našem Gospodinu.

Braćo i sestre, ovo je milosno vrijeme, možda i moje najdraže vrijeme u crkvenoj godini, jer je ono slika cjelokupnoga kršćanskoga života. Kada došašće prođe i kada dođe Božić, možda ćemo opet vapiti: »Gospodine, dođi!« jer mi smo narod došašća, ovaj je naš život na zemlji iščekivanje vječnoga vremena. Ova četiri tjedna samo su naglašeno vrijeme gdje ćemo na izvanjski način predanije iščekivati Gospodina. Poslušajmo Isusove riječi »Bdijte!« i »Pazite!« i dođimo Isusu, tražimo ga u crkvi, u riječi Božjoj, u razmatranju riječi Božje svakoga dana da možemo zaista bdjeti i paziti iščekujući Spasitelja. Amen.

■ Druga nedjelja došašća

Objavit će se slava Gospodnja i svako će je tijelo vidjeti. Iz 40, 1-5.9-11
Uznastojte da mu budete neokaljani i besprijeekorni, u miru. 2 Pet 3, 8-14
Glas više u pustinji: Pripravite put Gospodinu! Mk 1, 1-8

Braćo i sestre, druga je nedjelja došašća, a u svim je čitanjima danas prisutna opća tema došašća – iščekivanje. Uz nju je prisutna i tema pripreme. Ona je očita u drugomu čitanju, poslanici sv. Petra te u evanđelju, u kojemu Ivan Krstitelj izravno navodi Izaiju i poziva nas da pripremimo put.

No, za početak napravimo jedan korak unatrag kako bismo vidjeli što mi to zapravo iščekujemo. Svi ćemo vjerojatno odgovoriti da čekamo Božić i drugi Kristov dolazak. No pokušajmo iskreno odgovoriti, zaustaviti se na trenutak i zaroniti u svoje srce.

Što je zapravo ono najdublje što iščekuješ u životu? Možda ti se pojavi odgovor poput: iščekujem diplomu, zdravlje i slično. To je u redu, no današnje nas evanđelje poziva da zaronimo i dublje od toga, da dođemo do svoje najdublje čežnje. Često to ne znamo učiniti. Ali kada bismo uspjeli doći do nje, uvjeren sam da bismo uvidjeli kako je ispunjenje te čežnje – evanđelje i Isus Krist.

To je evanđelist Marko znao. Poznao je tu duboku čovjekovu potrebu za Kristom koja se nalazi u svačijemu srcu. Marko je drugi evanđelist u Novomu zavjetu, no prvi je napisao evanđelje namijenivši ga ljudima koji žive u gradu. Marko ne troši vrijeme na nepotrebne pojedinosti, nego odmah prodire u ono što je bitno, u samu srž. Smatra se kako je bio tajnik apostolu Petru te da ga je cijeloga život pratio pa nam najvjerojatnije prenosi ono što mu je Petar govorio na putovanjima. Markovo je evanđelje najkraće, ono nam prenosi najvažnije. Marko je svjestan da ljudi koji žive u gradu nemaju puno vremena. Takvi smo i mi, koji živimo u gradu Zagrebu, uvijek žurimo, nemamo vremena. Zbog toga je Markovo evanđelje idealno i za došašće i za žurnost pripreme. Stoga promotrimo njegovu poruku i način kako piše.

Već u prvoj rečenici otkriva nam se pravo bogatstvo: »Početak Evanđelja Isusa Krista, Sina Božjega.« Netko tko ne poznaje

Pismo pomislit će: »Dobro, idemo dalje.« No pokušajmo se malo zaustaviti. Marko ovdje piše Rimljane koji su bili i pogani, ali i za Židove. U toj jednoj rečenici on zapravo sažima poruku za sve slušatelje te im nudi odgovor na njihove najdublje čežnje. Uvjeren sam kako taj odgovor vrijedi i danas.

Evangelist Marko počinje evanđelje dramatično: »Početak...« Nijedan Židov toga vremena ne bi mogao olako prijeći preko te riječi jer bi znao da prva knjiga Tore počinje riječima: »U početku...« Dakle, riječ je o nečemu posve novu. Marko ne govori samo tadašnjim židovskim slušateljima, nego i nama danas da je moguć novi početak. I nakon tvojega grijeha i pada moguć je novi početak! Moguće je iznova započeti i onda kada su te ljudi otpisali. Sjetite se trenutka kada ste napravili najveću pogrešku svojega života. Kako ste tada žudjeli za povratkom na staro, na trenutak prije pada! Marko ovdje govori kako je s Isusom Kristom moguć taj novi početak. Mnogo puta i sam promišljam o tome kako bi bilo dobro kada bih se mogao vratiti u stanje prije grijeha, kada bih barem mogao nešto promijeniti. Marko nam kazuje kako u susretu s Isusom imamo novi početak. To je tako radosna vijest!

Idemo dalje, o kojemu novomu početku govori Marko? O početku evanđelja! Brzo se usmjerava na svoje pogansko, rimsko slušateljstvo. To primjećujemo iz činjenice kako je svaki pogani morao znati što znači *euangelium*. Kada bi carevi i njihova vojska pobijedili u bitci, tada bi u Rim poslali poslanika, navjesticatelja dobre vijesti ili blagovjesnika, grčki: evanđelista, da to javi svima. On bi nosio brzojav, tj. vijest koja se zove *euangelium*, što znači dobra vijest, radosna vijest kojom bi javljao: pobijedili smo. Stoga ovdje iščitavamo jednu od svojih najdubljih čežnja, a to je uspjeti prevladati ono što nas najviše muči. Možda je to bolest, otuđenost, tjeskoba, a možda i nekakav strah. Što god bilo, trebamo biti svjesni kako nam susret s Isusom donosi radosnu vijest da je on pobijedio.

Marko nastavlja dalje: »Početak Evanđelja Isusa Krista Sina Božjega.« I u tomu što oslovljava Isusa Isusom Kristom Sinom Božjim opet se pojavljuje poruka upućena tadašnjim Židovima i Rimljanima. Isusa naziva i Kristom, što dolazi od grčkoga

khristós i latinskoga *christus*, a na hebrejskomu je *messiah*, što znači pomazanik, onaj kojega je Bog odabrao i osposobio za veliko poslanje. Za ime Isus rabi riječ *Jeshua* jer svaki Židov kada čuje to ime pomisli na Jošuu, Mojsijeva nasljednika koji je ušao u obećanu zemlju te je u bitkama pokoravao poganske narode. Kao da time Marko govori tadašnjim Židovima: »Evo novoga Jošue koji je sve osvojio.«

Potom slijedi izraz *Sina Božjega*. Marko to piše iz Rima u vrijeme kada su se carevi nazivali bogovima. Zato Marko ovim imenom ističe da je Isus Krist pravi Bog.

Dakle, Marko prvom rečenicom u svojem evanđelju govori: Isus Krist pravi je Bog koji stvara novi početak donoseći radosnu vijest pobjede nad svime onime što nas tišti.

U nastavku upoznajemo lik Ivana Krstitelja koji se nalazi u pustinji. Čovjek se može ozbiljno zapitati zašto Ivan, ako je već imao tako radosnu vijest, nije propovijedao u Jeruzalemu, u gradu punu ljudi, nego baš u pustinji. Odgovor je vrlo jednostavan. Primjerice, sinoć sam bio u prekrasno okićenu gradu pa sam se pri povratku gotovo unesrećio u prometu jer sam gledao blještavilo božićnih lampica umjesto cestu. Ivan je znao da grad odvlači od onoga što je najvažnije. Iako je u gradu mnogo toga lijepo, kao da nam Ivan želi reći kako postoji nešto još ljepše i bolje, a to je Bog. Zato je ovo vrijeme došašća prigodno za povlačenje u osamu. Ne zato što je ukrašavanje loše, dapače, ja sam uvijek za to da okitimo grad, da sve miriši, da imamo još ljepšu glazbu i da cijeli grad sjaji. Tako i treba biti jer slavimo rođenje Isusa Krista. Međutim, trebamo znati kako postoji nešto još bolje od toga. To je Bog, Isus Krist. Stoga Ivan izlazeći iz grada, gdje je Hram koji je bio središte židovskoga života, kao da poručuje da postoji nešto bolje i od toga Hrama, i od našega grada.

Na prvi nam se pogled može učiniti da opis Ivana Krstitelja ima previše pojedinosti. No znajući kako evanđelist Marko u svojem pisanju inače ne iznosi ništa suvišno, shvaćamo kako su pojedinosti u Ivanovu opisu sigurno važne. Djeci su one zanimljive, stoga i pamtljive. I ja sam ih zapamtio kao dječak. Dakle, Ivan je bio odjeven u devinu dlaku, oko bokova je nosio

kožnati pojas te se hranio skakavcima i divljim medom. Vrlo zanimljivo!

Što nam Ivan time poručuje? Najprije možemo uočiti kako se Ivan hranio skakavcima i divljim medom, a skakavci i divlji med potpuna su suprotnost. Skakavci su gorki, a simbol su Božje kazne i suda, kao i znak kako Božja poruka donosi nešto gorko, nešto što je teško progutati. Istina je da nam je ono što Crkva govori katkada i gorko, no ona to ne skriva. Zato je to Marko i napisao baš u Rimu. Pisao je poganima koji su bili hedonisti poručujući im da će se morati naviknuti na gorčinu. Međutim, kako ne bismo pomislili da je evanđelje samo nekakva tlaka koju izdržavamo, Marko spominje i divlji med. Nešto toliko slatko da pokriva i tu gorčinu. To je moguće samo s evanđeoskim istinama. Svi koji žive ili nastoje živjeti katolički nauk u punini znat će da je teško. No, braćo i sestre, ujedno je i dobro, i istinito, i slatko.

Nadalje, Ivan je odjeven u devinu dlaku. Deva je, s vrlo malo vode, mogla proći cijelu pustinju. Kao da Ivan ovime govori: kada biste ovo makar samo malo živjeli, onoliko koliko je potrebno vode jednoj devi da prođe pustinjom, imali biste puninu života. Ivan je imao i kožnati pojas oko bokova, a pojas je uvijek bio simbol stege. Zato i mi svećenici ispod misnice nosimo tzv. cingulum, kao simbol stege kršćanskoga života. Pozvani smo obdržavati stegu koja je gorka, ali i slatka. Stegu koja će nas voditi ovom pustinjom, ovim životom.

Na kraju, kao što sam već rekao, Marko piše iz Rima. To je neobično jer je tada vladao običaj da vijest o carevoj pobjedi u nekoj bitci stiže izvana prema Rimu. Marko čini suprotno, čime kao da izaziva carsku vlast šaljući radosnu vijest iz Rima prema van. Time poručuje tadašnjim ljudima, ali i nama danas, da postoji nešto važnije od onoga što smo smatrali najvažnijim. Dakle, Marko je preokrenuo taj poganski svijet naopačke. To se katkada dogodi i kada upoznamo Isusa Krista i obratimo se. Zato nam u ovom preostalomu vremenu u došašću valja citirati Petrovu poslanicu i reći da, iščekujući Krista, trebamo nastojati biti neokaljani i besprijekorni u miru. Amen.

Sadržaj

DOŠAŠĆE

Prva nedjelja došašća	6
Druga nedjelja došašća	10
Treća nedjelja došašća	14
Četvrta nedjelja došašća	17

BOŽIĆNO VRIJEME

Božić	22
Sveti Stjepan Prvomučenik	27
Sveta obitelj	30
Sveta Marija Bogorodica	35
Druga nedjelja po Božiću	39
Bogojavljenje	42
Krštenje Gospodinovo	47

KORIZMENO VRIJEME

Prva korizmena nedjelja	54
Druga korizmena nedjelja	60
Treća korizmena nedjelja	66
Četvrta korizmena nedjelja	74
Peta korizmena nedjelja	80
Nedjelja muke Gospodnje. Cvjetnica	85

VAZMENO TRODNEVLJE

Veliki četvrtak	90
Veliki petak	93
Velika subota	96

USKRS I VAZMENO VRIJEME

Uskrs	102
Druga vazmena nedjelja	108
Treća vazmena nedjelja	113
Četvrta vazmena nedjelja	118
Peta vazmena nedjelja	124
Šesta vazmena nedjelja	130
Uzašašće	136
Sedma vazmena nedjelja	141
Duhovi	145

VRIJEME KROZ GODINU

Druga nedjelja kroz godinu	152
Treća nedjelja kroz godinu	157
Četvrta nedjelja kroz godinu	161
Peta nedjelja kroz godinu	164
Šesta nedjelja kroz godinu	169
Sedma nedjelja kroz godinu	174
Osma nedjelja kroz godinu	178
Deveta nedjelja kroz godinu	182
Deseta nedjelja kroz godinu	186
Presveto Trojstvo	190
Jedanaesta nedjelja kroz godinu	195
Dvanaesta nedjelja kroz godinu	200
Trinaesta nedjelja kroz godinu	205
Četrnaesta nedjelja kroz godinu	209
Petnaesta nedjelja kroz godinu	213

Šesnaesta nedjelja kroz godinu	216
Sedamnaesta nedjelja kroz godinu	219
Osamnaesta nedjelja kroz godinu	222
Devetnaesta nedjelja kroz godinu	226
Dvadeseta nedjelja kroz godinu	230
Dvadeset i prva nedjelja kroz godinu	233
Dvadeset i druga nedjelja kroz godinu	237
Dvadeset i treća nedjelja kroz godinu	240
Dvadeset i četvrta nedjelja kroz godinu	244
Dvadeset i peta nedjelja kroz godinu	248
Dvadeset i šesta nedjelja kroz godinu	252
Dvadeset i sedma nedjelja kroz godinu	257
Dvadeset i osma nedjelja kroz godinu	263
Dvadeset i deveta nedjelja kroz godinu	268
Trideseta nedjelja kroz godinu	274
Trideset i prva nedjelja kroz godinu	279
Trideset i druga nedjelja kroz godinu	283
Trideset i treća nedjelja kroz godinu	288

BLAGDANI I SVETKOVINE

Krist Kralj svega stvorenja	292
Sveti Ivan Bosco	296
Sveti Josip	300
Blagovijest. Navještenje Gospodinovo	305
Marija Pomoćnica Kršćana	311
Presveto Tijelo i Krv Kristova. Tijelovo	316
Presveto Srce Isusovo	321
Rođenje svetoga Ivana Krstitelja	326
Sveti Petar i Pavao	329
Uznesenje Blažene Djevice Marije. Velika Gospa	333
Svi sveti	336
Bezgrješno začće Blažene Djevice Marije	343
Pogovor [ZRINKA JELASKA]	348

Sva prava pridržana. Nijedan se dio ove knjige ne smije umnožavati, fotokopirati, reproducirati ni prenositi u bilo kakvu obliku (elektronički, mehanički i sl.) bez prethodne pisane suglasnosti nakladnika.

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu
Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 000000000.

ISBN 978-953-205-213-8

Tiskano u Hrvatskoj, ožujak 2021.

1 2 3 4 5 • 25 24 23 22 21